MST
mensen in beeld houden

Jaarbeeld 2025

Een maatschappelijke aanlegsteiger

Onlangs is onze directeur Rob van der Zwan na 30 jaar met pensioen gegaan. Hij heeft voor zijn afscheid de publicatie 'Een maatschappelijke aanlegsteiger in de stad. Over het werk van het MST' geschreven, waarin hij reflecteert over de uitgangspunten en het organisatiemodel van het MST en haar rol in de samenleving. Het is een reflectie op 30 jaar betrokkenheid bij 'Tilburgse mensen in kwetsbare omstandigheden'. Met dit boekje, dat hij opdraagt aan huismeester en collega van het eerste uur William Theuvenet, zegt Rob het MST vaarwel en gaat hij genieten van zijn welverdiende pensioen.

De publicatie is een coproductie van MST | Mensen in Beeld Houden, de Beroepsvereniging van Professionals in Sociaal Werk (BPSW) en Movisie en verkrijgbaar bij het MST.

Gastvrijheid als vliegwiel

Gastvrijheid bestaat volgens het MST bij de gratie van een open sfeer, waarin mensen elkaar iets gunnen. Het veronderstelt een cultuur van welwillendheid. Vertrouwen is daarbij het uitgangspunt. Een uitnodigende cultuur die niet alleen verbonden is aan de huiskamer van het MST, maar ook aan alle andere activiteiten zoals de taalschool, spreekuren en begeleidingstrajecten. Gastvrijheid werkt als draaischijf naar de MST-activiteiten.

Voor de taalschool betekent het bijvoorbeeld om te onderzoeken wat wel kan, door aan te sluiten bij de leerervaringen van migranten in praktijksituaties en sociale contexten. Voor de vrijwilligers van het Steunpunt Migranten is het zoeken naar antwoorden op maatschappelijke vragen. Mensen komen veel hindernissen tegen. Vaak overwinnen zij die zelfstandig, maar er zijn ook mensen die verdwalen in de Nederlandse bureaucratie. Voor begeleidingstrajecten betekent gastvrijheid bijvoorbeeld blijven aansluiten bij vragen van mensen, ondanks dat het vinden van een oplossing niet altijd vanzelfsprekend is.

Stichting MST | Mensen in beeld houden is een stedelijk centrum voor maatschappelijke dienstverlening dat mensen met elkaar verbindt en ondersteunt. Het MST is in 1989 opgericht door 2 religieuze congregaties (MSC en FDNSC).
Optrekken met mensen die achterblijven in de samenleving is het doel; mensen in beeld houden de missie. Het MST is een huis van verbinding. Verbinding is de kernwaarde en Verbinden is de kernhandeling van de MST-activiteiten. Het MST is gevestigd in het centrum van Tilburg, vlakbij het station. Bezoekers komen uit Tilburg, maar het MST heeft ook een bescheiden regiofunctie. Professionals en vrijwilligers organiseren educatie, ontmoeting en ondersteuning op basis van gezamenlijkheid en onderlinge betrokkenheid.

Inhoud

Plan van aandacht 2
1. Mensen verbinden 3
2. Samen redzaam zijn 6
3. Helpen met basisvaardigheden 7
4. Meehelpen met belemmeringen 10
Zeven portretten 13

Relationeel werken vraagt om lef

MST werkt relatiegericht in de plaats van resultaatgericht. Het centrum is een sociaal knooppunt waar vrijwilligers, cursisten, bezoekers met uiteenlopende leefwerelden elkaar treffen, bemoedigen en ondersteunen. MST-activiteiten zijn een samenspel tussen vrijwilligers, betaalde krachten, bezoekers en stagiairs. Netwerken spelen altijd een rol in oplossingen voor problemen. Het vraagt om een organisatorische visie, afstemming en sturing, waarbij rekening gehouden wordt met de menselijke maat, zonder de kritische bril af te zetten.

Bic Driessen

Plan van aandacht

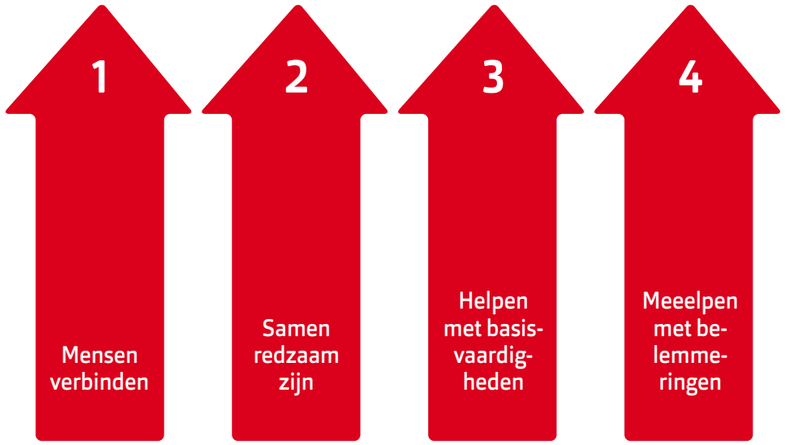
De samenleving doorwaadbaar maken
Individuele problemen hebben altijd een sociale dimensie. Oog voor de sociaal-maatschappelijke context scherpt het zicht op sociale achterstand. Verbinders spelen daarin een rol. We hebben ze steppingstones genoemd: mensen van een bepaalde (bevolkings)groep die als intermediair optreden tussen de groep en de wereld van instellingen en voorzieningen. Het is de persoon waaromheen netwerkjes ontstaan. Steppingstones zijn zowel tolk van een taal als van een cultuur. Zij bemiddelen vertrouwen naar hun achterban. Het stelt hen in staat om de eisen van de maatschappij daar bespreekbaar te maken. Steppingstones gaan verantwoordelijkheden aan die zij kunnen dragen en die hen voldoening geven. Zij leggen de denkbeeldige oversteekstenen in de maalstroom van de Nederlandse samenleving die op deze manier ook voor kwetsbare groepen meer 'doorwaadbaar' wordt.

Gastvrijheid, educatie, ondersteuning
De basisactiviteiten van het MST bestrijken gastvrijheid, (non-formele) educatie en ondersteuning. Het activiteitenaanbod wisselt per jaar. Maatschappelijke ontwikkelingen zijn aanleiding tot nieuwe activiteiten voor specifieke doelgroepen. Nieuwe activiteiten hebben doorgaans een projectvorm die zorgt voor een verdieping van de basisactiviteiten. Projecten hebben een separate verantwoording en worden niet of niet uitvoerig besproken in het Jaarbeeld. Actielijnen geven richting aan onze activiteiten.

Actielijnen
Mensen ontmoeten; met anderen samenwerken; de maatschappij begrijpen waarin je leeft en beweegt; regie houden over je leven. Het zijn vier randvoorwaarden voor maatschappelijke participatie en een fundament onder het dagelijkse bestaan van mensen. Je situatie wordt kwetsbaar als de randvoorwaarden haperen. Waar nodig versterken MST-activiteiten deze randvoorwaarden van deelnemers. Door ons aanbod heen lopen daarom vier actielijnen:

Het jaarbeeld schetst hoe in 2025 de actielijnen zijn uitgevoerd. De actielijnen stimuleren werkzame elementen die voor ieder individu anders doorwerken. Zeven portretten waarmee we het jaarbeeld afsluiten, illustreren de uitwerking ervan op persoonlijk niveau. De 'impact' van onze activiteiten zien we terug in deze interviews.

MST-present
Aanskuiten bij de leefwereld van mensen en kijken wat er van komt is onze werkhouding. De oprichters van het MST dragen er mede zorg voor dat het MST ruimte kan blijven houden voor deze attitude. Contact met mensen is op zich van betekenis en hoeft niet altijd het karakter van een hulpverleningsrelatie te hebben. Het laatste kan zelfs het zicht op de waardigheid van mensen in de weg staan.

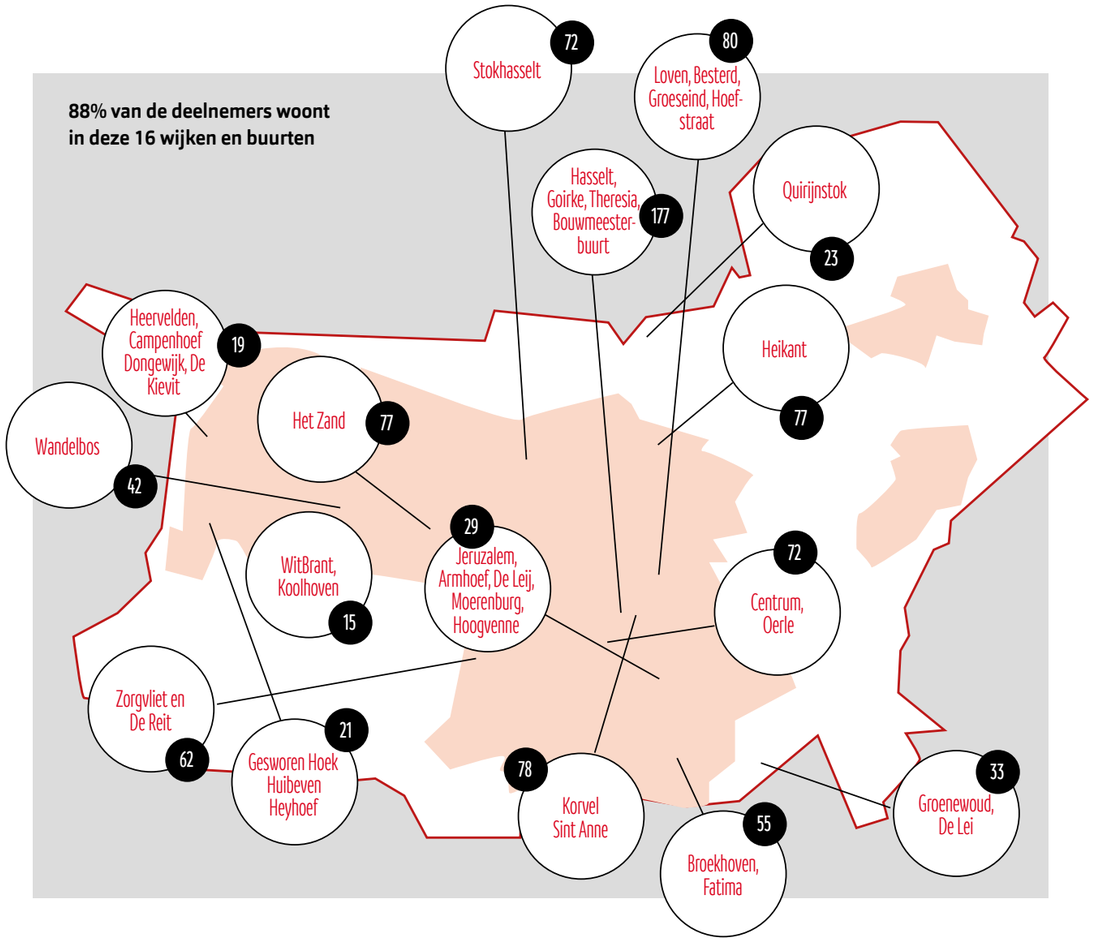

Youri: Tijdens zijn stage richt Youri zich op contact maken. "Pak een kop koffie en sluit aan". Lees zijn verhaal elders in het jaarverslag

1. Mensen verbinden

Het MST stimuleert onderlinge ontmoeting en uitwisseling. Mensen verbinden is een actielijn. Mensen bezoeken spreekuren, doen mee aan activiteiten en cursussen, pakken vrijwilligerswerk op. Anderen zoeken advies of gesprekpartners om persoonlijke kwesties mee door te nemen. Het geheel van contacten, relaties en activiteiten zorgt voor een goed gevuld huis van verbinding.

Personenverkeer 2025
In 2025 hebben 570 personen deelgenomen aan het educatieaanbod van het MST. Zij hebben gebruik gemaakt van 870 cursusplaatsen. In 2025 zijn 239 nieuwe deelnemers gestart aan een activiteit met als doel om hun basisvaardigheden te verbeteren. 613 mensen hebben gebruik gemaakt van het Steunpunt migranten, zij hebben het spreekuur samen 1876 keer bezocht. Er zijn ongeveer 96.000 koppen koffie en thee geschonken in 2025, het MST is wekelijks ongeveer 1400 keer bezocht. Bezoekers komen uit verschillende wijken en buurten.

Project 'Ver van huis'

Dagelijks bezoeken 20-30 arbeidsmigranten uit de EU de huiskamer van het MST voor ontmoetingen, koffie, thee, maaltijd of een stopcontact om de mobiel op te laden. Gedurende de projectperiode zijn twee medewerkers vrijgesteld om contact te leggen met hen, in de huiskamer, op straat, in parken en bij het station en om vrijwilligers te trainen, die aansluiten bij de migranten. De attitude van presentie staat hierbij centraal; dit betekent contact leggen, aansluiten bij hun ervaringen, bemoedigen, ondersteunen en nieuwe perspectieven zoeken. Dienstverlening kan door de twee professionals en 12 vrijwilligers snel ter hand worden genomen zoals: maaltijden, noodhulp, kleren, tenten en powerbanks. Voor maatschappelijke ondersteuning bemiddelt MST naar onze netwerken: MST | spreekuur, Barka, Tilburg Toegang, maatschappelijk werk, straatdokter, Traverse, Advocatencollectief Korenbloemstraat, Portagora, Broodnodig, Poels Hofje, Rechtswinkel, parochie Heikense kerk en Vincentiusvereniging.

Een aantal mensen (15) is uitgenodigd een rol op te pakken binnen het centrum als vrijwilliger, in de huiskamer, als gastheer of gastvrouw, docent, schoonmaker of als vrijwilliger kleding sorteren en uitdelen. Ze werken daarnaast mee aan allerlei activiteiten: ontbijt op Wereld Daklozendag, een publicatie van Cozy Tuk, taallessen voor daklozen, de theatergroep Firestarters en Samen muziek maken.

Door een rol op te pakken binnen het MST werken we samen aan vertrouwen opbouwen en netwerkopbouw. Mensen zijn dan niet alleen hulpvrager, maar ook vrijwilliger, tolk, bemiddelaar naar de leefwereld van daklozen migranten. Mensen hebben vaak zelf ook nog problemen, maar ze weten uit eigen ervaring wat maatschappelijke druk betekent. Voor het MST zijn zij cultuurtolken, experts van de leefwereld.

Een verzameling aan nieuwe activiteiten

In het kader van het project 'Ver van Huis' is een theatergroep en muziekmiddag gestart. Daarnaast zijn er activiteiten georganiseerd rondom de dag van de Democratie en Wereld Daklozendag.

De theatergroep **'Firestarters'** is een internationale groep met leden uit 7 verschillende landen, waarbij arbeidsmigranten, (ex)daklozen, ex-gedetineerden en vluchtelingen werken aan hun acteertalenten, lichaamstaal en podiumpresentatie. Deelnemers geven ruimte aan hun kwetsbaarheid en hun gevoelens en verwerken deze op een speelse manier. Uit het oorspronkelijke project is een hechte groep ontstaan waarvan de leden elkaar steunen. De 'Firestarters' treden op bij het eindfeest van het MST en bij "Gluren bij de buren"

Firestarters met Ilco en Patrycja (zie elders in het jaarverslag)

Muziek zonder dak begon als een spontaan initiatief dat uitgroeide tot wekelijkse sessies op vrijdagmiddag. Soms spelen er twee gitaristen, soms iemand die ineens een eigen tekst durft te delen. Muziek is een middel om contact te maken, niet in eerste instantie een doel op zich. „Ik wilde gewoon muziek maken met mensen op straat. Niet volgens een strak plan, maar in het moment," vertelt vrijwilligster Lin de Laat. Samen met Britta startte ze een pilot: Muziek zonder dak. „We kochten wat ritme-instrumenten en een basgitaar, met dank aan het Boekenschop voor de ondersteuning, en begonnen in de huiskamer van MST. Mensen konden meedoen, zingen, of gewoon luisteren." Op 3 oktober kwam muzikant Jacques Mees optreden.

15 september is de **dag van de Democratie**. Rondom dat thema heeft het MST op woensdag 17 september een bijeenkomst georganiseerd. In de lessen en bij de 'Samen in gesprek' groepen is het onderwerp aan bod gekomen. Veel bezoekers van het MST hebben de weg naar Nederland afgelegd omdat zij moesten vluchten voor oorlogsconflicten en politieke spanningen. Tijdens de bijeenkomst stonden vragen als 'wat betekent democratie voor jou?' en 'wat is nu de kracht van democratie?' centraal. Er zijn gesprekken gevoerd over vrijheid, gelijkheid, politieke invloed en discriminatie. De dakloze deelnemers brachten democratie in relatie met mensenrechten: het recht op een woning.
Op 10 oktober werd op de Wereld Daklozendag een ontbijt georganiseerd door MST, Cozy Tuk en een aantal daklozen mensen.

Sheltersuits

In 2025 heeft MST 25 Sheltersuits uitgedeeld aan dakloze Tilburgers. Deze zijn via het Netwerk DAK ter beschikking gesteld door Sheltersuit Foundation. Zij geloven in een wereld waarin iedereen met waardigheid wordt behandeld en toegang heeft tot onderdak. Samen met hulporganisaties willen zij hun visie werkelijkheid maken. MST is een van hun samenwerkingspartners.

Steppingstones in de buurt

Vanaf medio 2025 is het MST de wijk ingegaan: bij de spreekuren van AAT (Antwoord en Advies Tilburg) in de wijken het Zand en Groenewoud wordt samengewerkt met partnerorganisaties om daar te zoeken naar manieren om aan te sluiten bij de vragen van migranten die 'achter de voordeur blijven'. Er wordt een netwerk aan steppingstones gezocht om verbindingen te leggen tussen organisaties en de leefwerelden van mensen. Voorzichtig zien we positieve resultaten: meer mensen worden gevonden op grond van ontmoeting, hulp sluit beter aan en er zijn kortere lijntjes tussen partnerorganisaties in de wijk en het MST.
In dit project maken we verbinding met nieuwe mensen, nieuwe collega's en nieuwe vrijwilligers. We organiseren activiteiten in de buurthuizen in de wijk, en we proberen op te halen wat de vragen en behoeften van mensen zijn.

Krachtig en kwetsbaar

In 2024 is de brochure 'Krachtig en kwetsbaar. Naar een nieuwe basis van het ondersteuningswerk van Sinti, Roma, Reizigers' verschenen. De brochure was een uitnodiging aan verschillende partijen in het land om mee te denken over hoe ondersteuningswerk van Roma, Sinti, Reizigers (RSR) georganiseerd zou moeten worden. In 2025 zijn er verschillende gesprekken gevoerd met diverse Roma, Sinti, Reizigers, het ministerie van SZW, Movisie, het Pastoraat voor Woonwagenbewoners Roma en Sinti en het Justitiepastoraat. Collega Lydia Verhagen is in de praktijk blijven aansluiten bij RSR. In 2026 wil het MST een nieuw project starten, waarbij minder de nadruk ligt op traditionele hulpverlening. We onderzoeken de rol van de professional als gids, die samen met intermediairs uit de leefwereld van RSR in het netwerk navigeert, gericht op het emancipatieproces van Roma, Sinti, Reizigers.

2. Samen redzaam zijn

Lees het verhaal van Laura.
Een Colombiaanse student Social Studies elders in het jaarverslag

Individuele problemen hebben altijd een sociale dimensie. MST-activiteiten zijn een samenspel tussen betaalde krachten, vrijwilligers en stagiairs: een netwerk. Netwerken spelen een rol in oplossingen voor problemen. Daarom vinden wij ze belangrijk, die lichte, tijdelijke gemeenschapsvorm waarin aandacht, bemoediging en onderlinge steun belangrijk zijn. 'Coaching by community' noemen we dat. Samen redzaam zijn: het geldt voor de docent met zijn/haar leerlingen, de bestuursleden, het team, de stagiairs en externe partners. Hieronder een indruk van hoe samen redzaam zijn er in 2025 uitzag.

Vrijwilligers en het team 2025

In 2025 waren ongeveer 190 vrijwilligers op allerlei manieren actief bij het MST. Begin 2026 bestaat het team uit 15 mensen, goed voor 11,5 fte. Het gaat om Rachida Akaray, Britta Amediek, Diana Cárdenas Velásquez, Bic Driessen, Marieke van Geelen, Lucas Geurts, Saïd Hassan Abukar, Nienke Kemper, Bouke Kuurstra, Merel van Rozendaal, Marianne Stoop, William Theuvenet, Lydia Verhagen, Anne Zeegers en Rob van der Zwan.

Bestuur

Het bestuur bestond in 2025 uit Tjerk-Martijn Mulder (voorzitter), Stijn Waijers (secretaris), Bart van Loon (Penningmeester), Marjo Frenk en Paula Sukel. In oktober is Tjerk-Martijn Mulder afgetreden als voorzitter van het bestuur. Stijn Waijers heeft zijn rol als voorzitter overgenomen. Paula Sukel heeft de rol van secretaris op zich genomen. Naast de reguliere taken is het bestuur afgelopen jaar actief geweest met het zoeken naar nieuwe huisvesting samen met Gabriel Bergmans van GBRL Procesmanagement, een adviesbureau dat zich richt op sociale vraagstukken binnen de (semi)publieke sector.

Samenwerkingsverbanden

Het MST maakt deel uit van verschillende samenwerkingsverbanden, zoals het gemeentelijkeondersteuningsprogrammaMeedoen en sociale stijging (Menss) en het Taalnetwerk Midden-Brabant (TNW-MB). Vanuit Toegang Tilburg is een keer per week een maatschappelijk werker aanwezig en twee keer per week een medewerker ('Verbindende schakel') van Werk en inkomen.

Partners in het werkveld

Het MST heeft een groot netwerk met instellingen in Tilburg en de regio. Belangrijke partners zijn onder andere ContourdeTwern, Feniks, Yonder (inburgering), De Krachtcentrale 013, Bibliotheek Midden Brabant, Het instituut voor Maatschappelijk Werk (IMW), Team Bemoeizorg Tilburg, Gemeente Tilburg, Toegang Tilburg, Sterk Huis Tilburg, Penitentiaire Instelling (PI) Vught, het justitiepastoraat van de Dienst Geestelijke Verzorging (DGV) en het Pastoraat voor woonwagenbewoners, Sinti en Roma.

Stagiairs 2025

Avans Social Studies
- Khalid Safi
- Kiet Westerman
- Laura Rueda Villamil
- Diordan Seferina

Howie the Harp. Opleidingsprogramma ervaringsdeskundige
- Monique van Rooij
- Youri van den Hurck

Social Work Fontys
- Robin van Schie
- Tanno Hageman

Fondsen

Via samenwerking en projecten krijgen de basisactiviteiten een verdiepingsslag. Het MST voert verscheidene projecten uit met een looptijd van 1 á 3 jaar. Onze projecten werden in 2025 mogelijk gemaakt door de bijdragen van onder meer de volgende fondsen: Kansfonds, Sobriëtas,, KNR Projecten in Nederland, Stichting Loods, Stichting Rotterdam, Bergmansfonds, Boudewijn van Gorpstichting, Rabobank en de Vincentiusvereniging Tilburg.

Care Award 2025

Op donderdag 9 oktober 2025 maakte Ralf Embrechts, directeur-buurman bij de MOM in Tilburg en oprichter landelijke Quiet-beweging, de winnaars bekend van de Bergmansfonds Care Award 2025. MST | Mensen in Beeld Houden heeft de eerste prijs gewonnen en is de winnaar van de Care Award 2025; een beeld én een geldbedrag van €20.000,- De jury schrijft: "Al 35 jaar is MST een stedelijk centrum voor maatschappelijke dienstverlening. Een klein team professionals en een grote wolk van maar liefst 190 vrijwilligers organiseren samen: educatie, ontmoeting en ondersteuning op basis van gezamenlijkheid, vertrouwen en onderlinge betrokkenheid. Wij zijn onder de indruk van de manier waarop deze organisatie moed heeft, contact maakt, nabij is. Daarmee verbinden zij en bouwen ze bruggen in de Tilburgse samenleving".

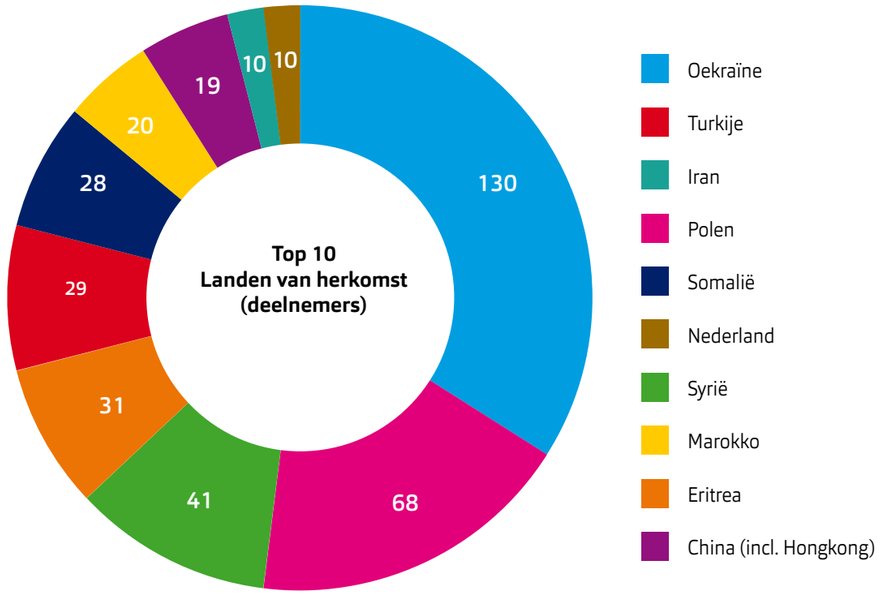

3. Helpen met basisvaardigheden

Wanneer mensen de samenleving beter begrijpen en zij zich beter verstaanbaar kunnen maken in het Nederlands gaan zij zich gemakkelijker bewegen in het dagelijks leven. Het MST beschikt over een programma-aanbod waarmee mensen hun basisvaardigheden kunnen verbeteren. Het organiseren daarvan is complex. De scholingsbehoeften lopen sterk uiteen, daarom is een one-size-fits-all-benadering niet toereikend. Het educatieprogramma van de Taalschool volgt de opbouw van de 'educatiepiramide': van contactgerichte activiteiten tot aanbodgerichte activiteiten.

Deelnemers

In 2025 hebben 570 personen deelgenomen aan het educatie aanbod van het MST. Zij hebben gebruik gemaakt van 870 cursusplaatsen. In 2025 zijn 239 nieuwe deelnemers gestart aan een activiteit met als doel om hun basisvaardigheden te verbeteren. De meeste cursisten komen uit Europa, het Midden-Oosten en uit Oost-Afrika. Denk hierbij aan landen als Oekraïne, Polen, Syrië en Eritrea. De meeste cursisten zijn tussen de 30 en 60 jaar oud.

De Taalversneller

Afgelopen jaar heeft het MST, samen met Movisie en het Taalnetwerk Midden-Brabant de publicatie Taalversneller ontwikkeld. Het is bedoeld voor professionals, vrijwilligers, organisaties en gemeenten die in hun werk te maken hebben met volwassenen met beperkte basisvaardigheden en op zoek zijn naar mogelijkheden om het leren in een sociale context vorm te geven, in aanvulling op het huidige aanbod van volwasseneducatie. De klassieke onderwijsstructuur is én blijft van grote betekenis voor het taalonderwijs. Tegelijkertijd is er een grote behoefte om alternatieve, laagdrempelige leersituaties te ontwikkelen voor mensen met weinig leerervaring. Het project 'De Taalversneller - Leren in een sociale context' is gestart om in deze lijn een aanbod te ontwikkelen: door aan te sluiten op wat er al is, maar ook om meer aandacht te vestigen op de aanpak van 'leren in een sociale context'. Met dit project wil MST en het Taalnetwerk Midden-Brabant bijdragen aan de blijvende, complexe en kostbare opgave die het terugdringen van laaggeletterdheid in de Nederlandse samenleving nu eenmaal is.

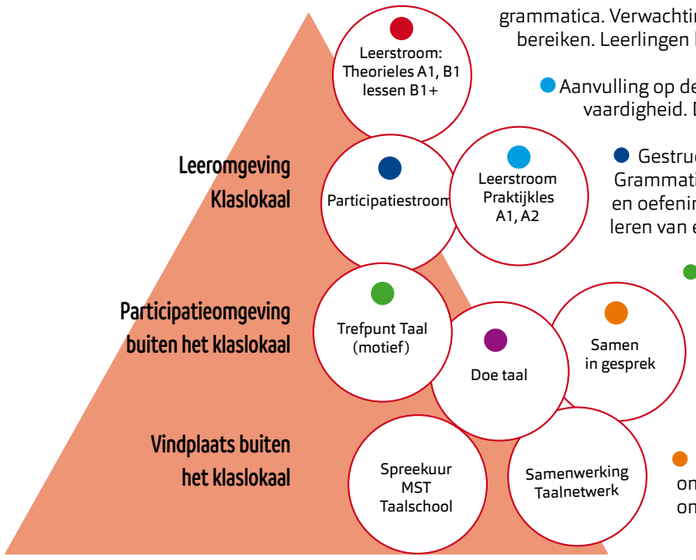
Lees het verhaal van Doe-Taal vrijwilligster Patrycja elders in het jaarbeeld

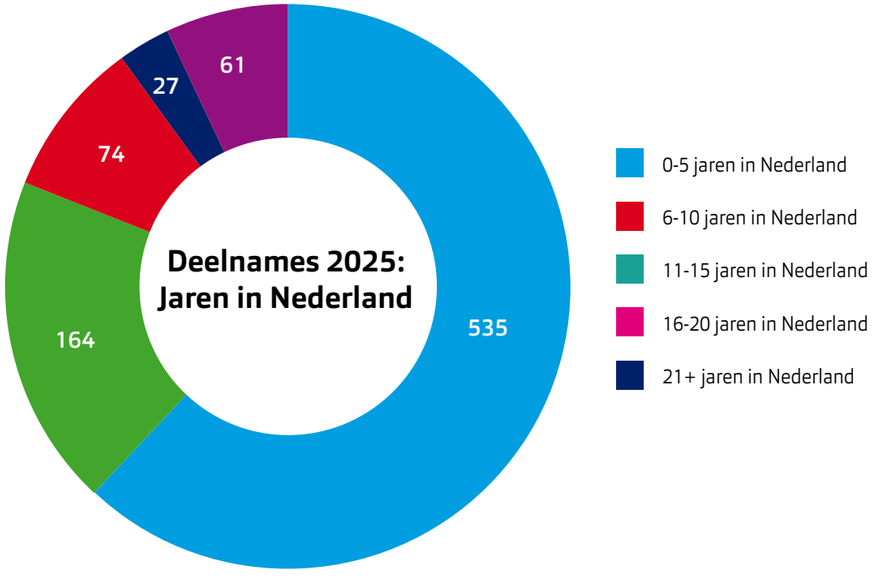
De educatiepiramide

De *educatiepiramide* illustreert de omgevingen waar educatie plaatsvindt. In de top zijn de aanbodgerichte activiteiten in een leeromgeving. In het midden zijn de praktijkgerichte activiteiten in de participatie-omgeving. Aan de basis liggen de contactgerichte activiteiten in de vindplaatsomgeving. De piramide symboliseert verder de wereld die te winnen is qua aanbod van basisvaardigheden in de vindplaatsomgeving.

De activiteiten van de *Taalschool* volgen de opbouw van de educatiepiramide. In de top is er een samenhangend Nt2-aanbod voor alle lesniveaus waarin groepen gericht werken aan niveauverhoging (taal en digitaal) door middel van een gestructureerde lesaanpak. In het midden en aan de basis gaat het om mensen die weinig tot geen scholing hebben gehad en waarbij praktisch taalgebruik om de zelfredzaamheid te bevorderen centraal staat.

- Gestructureerde lessen aan de hand van een methode. (Veel) aandacht voor grammatica. Verwachting dat de leerlingen tenminste B1 niveau kunnen bereiken. Leerlingen hebben ervaring in het leren van een tweede taal.
- Aanvulling op de theorieles. Oefenen door extra oefeningen en spreekvaardigheid. De docent is (meestal) ervaringsdeskundige.
- Gestructureerde lessen aan de hand van een methode. Grammatica komt minder expliciet aan bod, meer door herhaling en oefening. Leerlingen hebben weinig tot geen ervaring in het leren van een tweede taal.
- Een groep om taal te oefenen. Leerlingen zijn niet of nauwelijks leerbaar maar wel gemotiveerd om te leren en te oefenen.
- Niet iedereen leert goed in een klas. Daarom zijn er doe-taalactiviteiten. Dit zijn activiteiten waar de taal geoefend wordt aan de hand van een leuke activiteit.
- Naast gestrucureerde taallessen is het vaak nodig en fijn om spreekvaardigheid te kunnen oefenen in een veilige omgeving. Er zijn groepen op verschillende niveaus.

Taal als barrière voor zelfstandigheid

De meeste cursisten bij de MST | Taalschool volgen taalles op niveau A0, A1 en A2 (beginnersles). Ook de informele (beginners) lesvormen en de spreekvaardigheidsgroepen zijn drukbezocht. Een klein gedeelte van de cursisten volgt les op niveau B1+ (gevorderde les). De diagrammen laten zien dat de meeste cursisten bij de Taalschool tussen de 0 en 5 jaar in Nederland zijn. Zij zijn voornamelijk degenen die les volgen op beginnersniveaus, maar ook mensen die langer in Nederland zijn (6-15 jaar) zien we terug in deze lessen.

Het betekent dat de meeste cursisten van de MST | Taalschool 'functioneel laaggeletterd' zijn: zij beheersen de Nederlandse taal onvoldoende om zelfstandig in de maatschappij mee te doen. Brieven van de gemeente, van de school van hun kinderen, de belastingdienst, bijsluiters van recepten: om deze goed te kunnen begrijpen moet je tenminste niveau B1 (2F) beheersen.

'Omdat het leren van een taal tijd kost en niveau B1 niet voor iedereen haalbaar is, kan taal een barrière zijn. Daarom is het belangrijk dat mensen ondersteuning kunnen krijgen.' Het MST helpt hen daarom ook mee met belemmeringen. Hierover lees je meer in het volgende hoofdstuk.

Nieuwe instroom 2025

	A0-A1	A1-A2	A2-B1	B1+	Informeel	Digitale vaardigheden	Spreek-vaardigheid
Deelnemers Totaal	307	149	47	71	150	32	114
Deelnemers Nieuw	144	26	3	9	23	5	24

Deelnames (type groep) naar jaren in NL

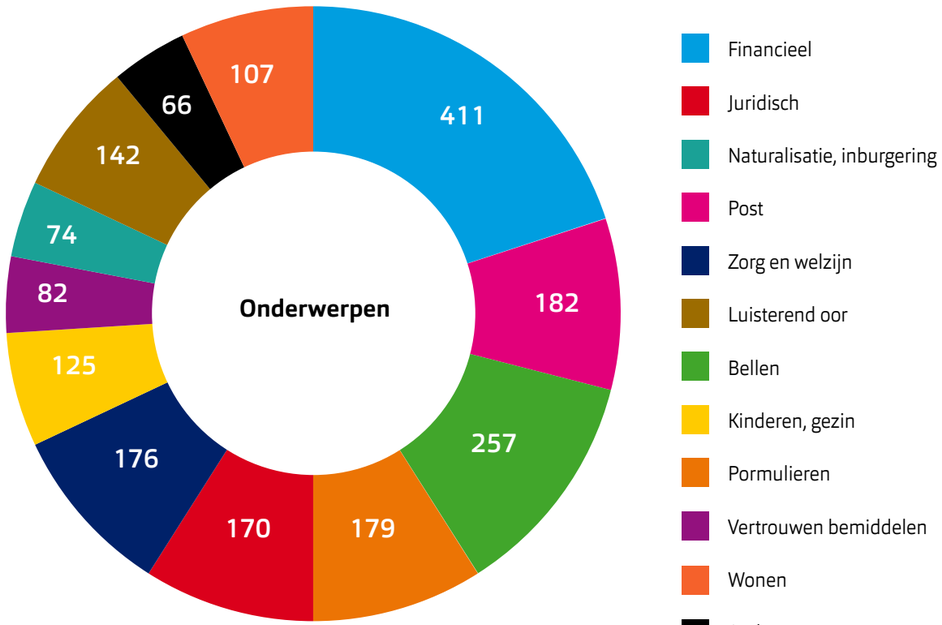
Niveau/type groep	Jaren in NL	Aantal
A0-A1	0-5	226
	6-10	44
	11-15	16
	16-20	5
	21+	14
A1-A2	0-5	104
	6-10	27
	11-15	8
	16-20	6
	21+	4
A2-B1	0-5	40
	6-10	6
	11-15	1
	16-20	0
	21+	0
B1+	0-5	16
	6-10	29
	11-15	14
	16-20	4
	21+	8
Informeel	0-5	84
	6-10	31
	11-15	15
	16-20	6
	21+	10
Digitale vaardigheden	0-5	12
	6-10	13
	11-15	14
	16-20	0
	21+	7
Spreekvaardigheid	0-5	53
	6-10	14
	11-15	20
	16-20	6
	21+	18

4. Meehelpen bij belemmeringen

Bij het MST wordt meegedacht en meegeholpen bij belemmeringen die mensen ondervinden in hun dagelijkse leven. Veel bezoekers zijn afhankelijk van uitkerende instanties om rond te komen, maar vaak raken zij de weg kwijt in de bureaucratie. Zij kunnen niet goed meekomen in de routes en routines van de maatschappij. Een goed contact tussen instanties en hun cliënten is - voor beide partijen - van belang. Door 'present' te zijn, de laagdrempelige spreekuren en de ondersteuning via de Menss-trajecten maken wij dat 'meehelpen' concreet.

Steunpunt Migranten

In 2025 werden de spreekuren van Steunpunt Migranten druk bezocht. In totaal vonden 613 mensen het Steunpunt. Medewerkers voerden 1876 gesprekken. In vergelijking met 2024 zien we een stijging van respectievelijk 21% en 25%. De groeiende inzet en bekwaming van (steppingstone)vrijwilligers in en rondom de spreekuren zorgt ervoor dat het Steunpunt de groeiende vraag aan kan.
De meeste bezoekers komen uit Oost-Afrika (32%), Europa (EU, 20%) en het Midden-Oosten (15%). In 2025 zien we gestapelde onderwerpen en vragen in veelvoud. De meeste gesprekken gingen over financiën (21%).

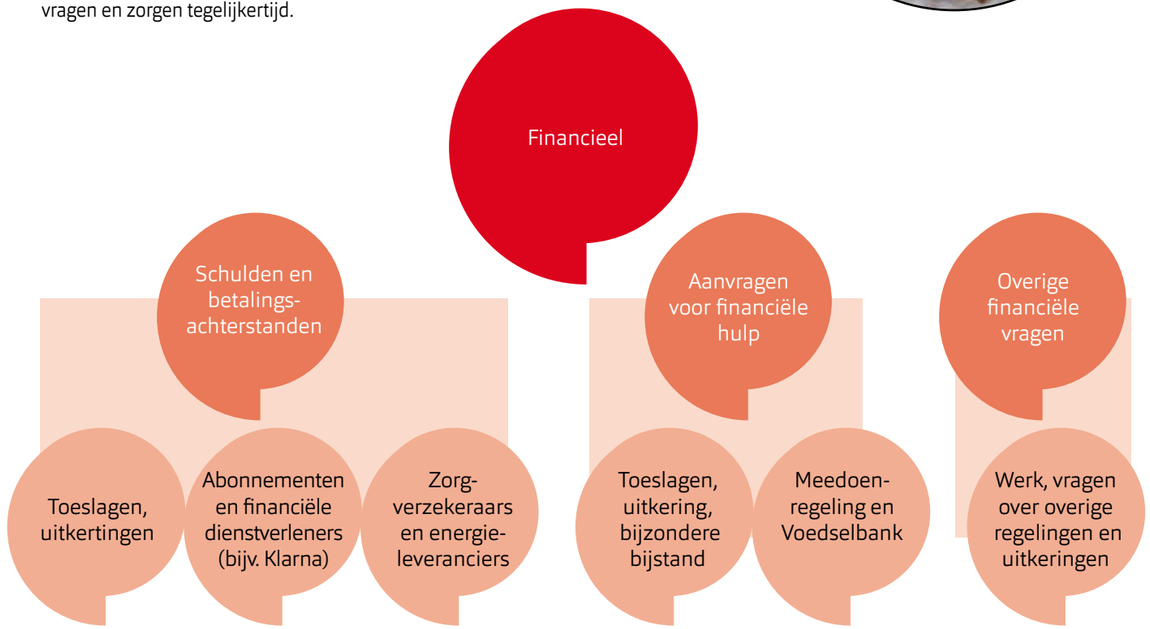

Lees het verhaal van steunpuntvrijwilliger Monique van Rooij elders in het verslag

Leteyonas Gebremedhin betrekt mensen erbij. Lees het verhaal van deze Eritrese vrouw elders in dit jaarbeeld.

Binnen het onderwerp financiën, komen verschillende onderwerpen veel terug: (bijzondere) bijstand (10,5%), uitkeringen (19%) en (het terugvorderen van) toeslagen (22%). Onzekerheid op het gebied van financiën zorgt voor onzekerheid op andere gebieden, zoals zorg voor het gezin of wonen. We zien dat elk gesprek dat gevoerd wordt bij het Steunpunt over meerdere onderwerpen gaat. Er spelen altijd meerdere vragen en zorgen tegelijkertijd.

Samenwerking in huis

Mensen lopen vast in het contact met de systeemwereld. Met behulp van vrijwilligers wordt daar verbinding gezocht. Meermaals per week sluiten collega's Katía Fonseca en Roos Nagel van de Toegang Tilburg (vanuit IMW en W&I) aan bij de spreekuren. Zij staan in nauw contact met de steppingstones die bij het MST actief zijn en op die manier wordt vertrouwen bemiddeld. Eens in de maand is er een spreekuur vreemdelingenrecht, waar vreemdelingenrechtadvocaat Hans van Wege samen met een sociaal werker van het MST mensen van gratis juridisch advies voorziet.

Menss

Het MST is een van de uitvoeringspartners van het gemeentelijk programma Menss. Menss staat voor 'Meedoen en sociale stijging' en biedt kwetsbare Tilburgers een jaar lang begeleiding en ondersteuning als opstap naar grotere maatschappelijke participatie. Naast het MST kunnen Tilburgers Mensstrajecten volgen bij de andere kernpartners: ContourdeTwern, Feniks, de Krachtcentrale 013, de Quiet Community, SK013, het Ronde Tafelhuis, de GroeiTuin 013, Groeigoed013 en Broodje Aap Linke Soep. De deelnemers hebben 33 verschillende nationaliteiten. In 2025 heeft MST 126 mensen begeleid.

Bij het MST gaat het om migranten (90%) en Nederlanders met vragen op verschillende leefgebieden: onvoldoende kennis van de Nederlandse samenleving, nauwelijks een netwerk buiten hun (etnische) groep, een gebrek aan (basis)vaardigheden (Digitale vaardigheden). Menss deelnemers hebben vaak een beperkt sociaal netwerk, vragen rond ADL (algemene dagelijkse levensverrichtingen) en meedoen in de samenleving (maatschappelijke participatie).
Meer hierover is te vinden via www.mensstilburg.nl.

Envison your future
Professor Kyoung Mi Choi (San Jose State University en gastonderzoeker Tilburg University) heeft afgelopen jaar samen met het MST een programma ontwikkeld en uitgevoerd voor migrantenvrouwen. In 8 weken hebben zij een persoonlijke toekomstkaart opgesteld, waarbij aandacht is geweest voor hoop, veerkracht en welzijn. Het programma was interactief, experimenteel en gemeenschapsgericht.

Zeven portretten

1 Jeffrey	Tekst: Elly van Meurs, fotografie: Karin van de Laar
2 Laura Rueda Villamil	Tekst: Erik Bienefelt, fotografie: Bic Driessen
3. Ilco Ligtvoet	Tekst: Erik Bienefelt, fotografie: Jan Nieuwstad
4. Monique van Rooij	Tekst: Erik Bienefelt, fotografie: Jan Nieuwstad
5. Youri van den Hurck	Tekst: Erik Bienefelt, fotografie: Bouke Kuurstra
6. Leteyonas Gebremedhin	Tekst: Bic Driessen, Britta Amediek, fotografie: Bic Driessen
7. Patrycja Halfar	Tekst: Erik Bienefelt, fotografie: Jan Nieuwstad

Gewoon de rits van mijn tent dicht en klaar

Jeffrey

Jeffrey woont sinds acht maanden in een tentje in de bosjes. Slapen in de nachtopvang wil hij niet. Dat voelt voor hem onveilig. „Het is zalig om in m'n tentje te zitten. Weg van de wereld. Rust. Geen regeltjes meer. Gewoon de rits van mijn tent dicht en klaar."

Jeffrey (51) slaapt buiten, ook nu de temperaturen afgelopen week ver onder nul zakten. Soms loopt hij de huiskamer van het MST binnen voor een kop koffie en om op te warmen. „Ik ben een wereldreiziger en al jaren dakloos. Gisterochtend werd ik wakker in mijn tent bij min zeven." Slapen in de nachtopvang wil hij niet. Alles liever dan dat. „De opvang bij Traverse of de winteropvang voelt onveilig. Er zijn de afgelopen tijd steekincidenten geweest. In mijn tent voel ik me veiliger."

Jeffrey heeft de hele wereld rond gereisd en overal gewoond. Nu 'woont' hij al zo'n acht maanden in een tent op een verscholen plek in het bos. „Ik slaap er heerlijk. Ik heb zelfs een katje gekregen, die ligt gezellig bij mij op bed. Ik heb een goede matras en een uitklapbed. Dat soort spullen vind ik bij La Poubelle voor een euro of zo. Dat is het mooie van Tilburg: plekken waar je goedkoop aan spullen kunt komen."

Volgens Jeffrey is het grootste probleem in Nederland dat bijna niets mag. „Je mag niet eens ergens met een tentje staan." Uit ervaring weet hij dat je beter niet op een open veld kunt gaan staan. „Dus verstop je je in de bosjes. Ik heb gelukkig een prachtig plekje gevonden. Toen ik daar om me heen keek, dacht ik: hier word je echt niet gezien, hier ben je even weg van de wereld. De enige die me soms ziet, is een hondenuitlater en die vraag ik om niemand te vertellen dat ik hier sta. Het risico is anders dat politie langskomt om je weg te sturen."

In een gesprek met de Tilburgse wethouder heeft Jeffrey zijn ongenoegen duidelijk geuit. „Ik had een interview met hem. Ik kreeg een voetbalsjaal en een kerststol, de sigaretten was hij vergeten," zegt hij met een glimlach. „We hebben een stevig gesprek gehad over de wetgeving, het leven als dakloze en de handhaving."

De vraag waarom hij niet 'gewoon ergens gaat wonen' vindt hij bijna lachwekkend. „Er is een gigantisch woningtekort. In Tilburg is Traverse de enige opvang voor daklozen die probeert je te helpen. Zij zijn ontzettend machtig. Ze hebben enorm veel regels en wetten. Het voelt als een soort gevangenis. Bij het minste of geringste krijg je sancties. Ze behandelen je als een kleuter. Het blijft bij gesprek na gesprek na gesprek, screenings, gedragsanalyses. En dan komt er zo'n jong meisje dat me betuttelt als een moedertje. Dan word ik soms fel en heel duidelijk. Dat wordt niet echt gewaardeerd."

Hij prijst zich gelukkig met zijn WAO-uitkering, waarmee hij net het hoofd boven water houdt. Schulden zorgen ervoor dat hij moet leven van een minimum. „Dat ís armoede. Inflatie loopt op, alles wordt duurder." Hij vertelt hoe hij in deze situatie terechtkwam. Zijn rijbewijs, inclusief zijn vrachtwagenrijbewijs, werd ingenomen vanwege rijden onder invloed. „Ik kon mijn baas bellen om te zeggen dat ik maandag niet meer kon rijden. Dat was het moment dat ik besloot: ik geef mijn auto aan mijn moeder en ik vertrek. Zoek het maar uit, Nederland." Dat is inmiddels dertien jaar geleden. Nu wil Jeffrey zijn rijbewijs terug en weer als vrachtwagenchauffeur aan de slag. „En ik wil beter contact met mijn moeder." En hij hoopt dat er binnenkort ergens een kamer voor hem is.

„Ik doe momenteel eigenlijk helemaal niks," zegt hij. „Ik zit in de bibliotheek te lezen en via Duolingo leer ik Spaans. Ik loop in dezelfde kleren tot ze van me afvallen. Het is een bijzonder leven. Eten en douchen kan bij Traverse, maar alleen na aanmelding. Al twee weken hoor ik dat het vol is en kan ik weer omdraaien. Dus ik heb nu al twee weken niet gedoucht. Alles wat je gewend bent — fatsoen, een netjes huis, schone kleren — dat valt weg. Ik hoef gewoon niks meer. Het is zalig om in m'n tentje te zitten. Weg van de wereld. Rust. Geen regeltjes meer. Gewoon de rits van mijn tent dicht en klaar."

Oog hebben voor mensen

Laura Rueda Villamil

Twee jaar geleden kwam Laura voor haar studie vanuit Curaçao naar Nederland. „Echt álles was nieuw. De mensen, het schoolsysteem, het dagelijkse leven. Ik voelde me echt vaak 'een buitenlander', soms zelfs een 'alien'." Via een stage kwam ze bij het MST terecht. Daar voelt ze zich thuis.

Na wat heen en weer ge-app om tot een afspraak te komen, ontmoet ik Laura buiten, bij een buurt-bibliotheek in Tilburg-Noord. Het is zondag, dus de bieb is helaas gesloten. Maar gelukkig is het een zonnige, warme herfstdag. Dit weer doet de 21-jarige Laura zichtbaar goed. Vrolijk vertelt ze haar verhaal, al zitten daar toch een aantal kleine schaduwrandjes aan…

Clash

Anders dan haar prachtige Spaanse naam misschien doet vermoeden, spreekt ze accentloos Nederlands. „Ik ben geboren uit Colombiaanse ouders op Curaçao. Twee jaar geleden ben ik voor mijn studie naar Nederland gekomen. Die overgang naar een ander land en een compleet nieuwe cultuur was echter wel een 'clash'"

Laura wilde aanvankelijk criminologie studeren, maar het werd een rechtenstudie aan de Juridische Hogeschool in Tilburg. Dit bleek al snel te zwaar. Niet alleen de inhoud, maar ook de culturele verschillen en alle nieuwe regels maakten het moeilijk. „Echt álles was nieuw. De mensen, het schoolsysteem, het dagelijkse leven. Ik voelde me echt vaak 'een buitenlander', soms zelfs een 'alien'."

Oog en oor

Toch vond ze haar weg in het sociaal domein. Geïnspireerd door haar moeder, die op Curaçao ook altijd al mensen hielp, koos Laura voor de opleiding Social Work bij Avans in Den Bosch. Via een stage kwam ze bij het MST terecht. Daar voelt ze zich thuis. De diversiteit en openheid aldaar verrasten haar. „In Tilburg had ik zo'n diverse plek eigenlijk niet verwacht. Ik voel me er nuttig en ik kan mijn vaardigheden verder ontwikkelen. Maar misschien zijn dat helemaal geen vaardigheden; gewoon lief zijn en empathie hebben. En oog en oor hebben voor mensen."

Ze merkt wel dat er in Nederland vaak vanuit systemen en groepen wordt gedacht. „Ik vind dat juist het individu gezien moet worden. De mens, en dan niet als slechts een deel van een groep." Laura waardeert hoe goed georganiseerd en onderhouden Nederland is. Maar ze had wel verwacht zich meer thuis te voelen. Ze mist een breed netwerk van leeftijdsgenoten en vrienden. Hoewel Laura sociaal is en via MST veel mensen ontmoet; het verlangen naar contact met leeftijdsgenoten blijft. „Zo zing ik graag. In Curaçao deed ik dat in cafés en restaurants. Dat zou ik hier in Nederland ook willen doen. Alleen zoek ik nog iemand met een gitaar of die drums bespeelt. En ik wil niet dat mijn verblijf in Nederland voelt alsof het een lange vakantie is vanuit Curaçao."

Dit gaat over mij!

Ze vervolgt: „Tijdens mijn studie Social work komen onderwerpen als eenzaamheid of cultuurverschillen voorbij. Dan denk ik: Dit gaat over mij!"
Door haar vlotte babbel en open karakter denkt haar omgeving waarschijnlijk dat het haar allemaal makkelijk afgaat. Maar achter dat beeld gaat toch het gemis van familie en een eigen netwerk schuil.

„Ik denk dat ik later toch wel weer terugga naar Curaçao. Ondanks de criminaliteit is dat nog steeds het grootste paradijs op aarde. En ik droom al vanaf mijn achtste om detective te worden, dus er is daar werk genoeg!", lacht Laura. „En trouwens, hier in Nederland is toch ook corruptie?"

Een kapotte enkel als voorteken?

Ilco Ligtvoet

Na een levenspad vol hobbels en gestruikel, kwam Ilco Ligtvoet als taalondersteuner bij het MST in Tilburg terecht. „Ik heb heel wat van de wereld gezien en die levenservaring kan ik nu inzetten bij de taallessen die ik geef."

'Nomen est omen' is een Latijnse uitdrukking, en betekent dat je naam een voorteken kan zijn. Geldt dit ook niet een beetje voor Ilco Ligtvoet?
Ilco's achternaam 'Ligtvoet' klinkt misschien lichtvoetig; uitgerekend zijn kapotte enkel, zijn achilleshiel, bracht hem uiteindelijk na een levenspad vol hobbels en gestruikel, bij MST in Tiburg. Daar gaat hij nu als taalondersteuner zijn derde seizoen in. Daar is natuurlijk wel een stukje geschiedenis aan vooraf gegaan…

Struggelen

Wanneer Ilco 17 jaar jong is, begint hij met een economische studie. Al snel komt hij erachter dat dit hem niet ligt. „In de economie-kant lijkt het erop dat je vooral bezig bent om mensen op te lichten. Dat strookte totaal niet met mijn eigen principes! Ik was Nederland even helemaal beu. Juist op zo'n jonge leeftijd ben je nog volop aan het 'struggelen'. Ik had tijd en rust nodig om mezelf te leren kennen, voordat ik de volgende stap kon nemen.

Venezuela

Ik kwam in Venezuela terecht. Wat aanvankelijk bedoeld was als korte vakantie, liep uit op een geweldig verblijf van vier jaar. Ik heb van alles gedaan om mijn verblijf daar maar te verlengen, want ik had daar een geweldige tijd. Toch vond ik het op een gegeven moment mooi geweest, en wist ik dat ik een doorstart kon maken. Het werken met mensen, de interactie, dat was voor mij het meest interessant. Terug in Nederland begon ik een sociaalpedagogische studie."

Kapotte enkel

Ilco komt terecht bij Kindereiland: naschoolse opvang voor moeilijk opvoedbare kinderen in probleemwijken. „Daar kwam ik er écht achter wat mijn roeping was, dít moet ik doen! Ik snapte die kinderen!" Maar toen hij 27 was, tartte het noodlot hem; hij zakte door zijn enkel. „Ik hield het nog een paar jaar vol, maar op een gegeven moment kon ik gewoon niet meer op mijn voeten staan. Ik belandde met een kapotte enkel op de bank en werd depressief."

Festivalwerk

„Een paar jaar later had ik mezelf bij mekaar geraapt en kwam in het festivalwerk terecht. In die tijd heb ik alle bands gezien die ik wou zien. Geweldig, de vrijheid en wéér die interactie met mensen! Maar toen kwam corona. Ik zat bij een vriend en kreeg een zware longontsteking die bijna mijn dood betekende." Juist de vriend die hem onderdak bood, kwam te overlijden. Ilco raakte het dak boven zijn hoofd kwijt en kwam terecht bij Traverse. Via zijn persoonlijk begeleider kwam hij bij Krachtcentrale 013 terecht, bedoeld voor mensen die een loopbaanswitch willen of moeten maken. Bij zijn pitch verloor Ilco zijn spiekbriefje. „Toen was ik genoodzaakt vrijuit te vertellen. Dat was het beste wat me kon overkomen!" „Ik heb heel wat van de wereld gezien en die levenservaring kan ik nu inzetten bij de taallessen die ik geef. Zonder die kapotte enkel was het misschien nooit zo ver gekomen."

Ik ben hersteld, nu wil ik anderen helpen

Monique van Rooij

Monique van Rooij had in het verleden te maken met mishandeling en seksueel geweld. Nu is ze vrijwilliger bij het MST in Tilburg. „Ik heb mijn verleden volledig verwerkt. Ik ben hersteld. Nu wil ik anderen helpen.”„Ik kan nu zelfs dankjewel zeggen tegen degenen die mij vroeger pijn hebben gedaan”

Monique van Rooij (1977) komt zonder voorbereiding aanlopen: haar werk is zelden volgens script. „Op maandagochtend doe ik spreekuur en de vragen zijn zó divers. Maandagmiddag sluit ik aan bij de Creatieve Brug – vrij werk, kunst, expressie. En dan zijn er ook altijd mensen die behoefte hebben aan een praatje. Als er iets is, zijn we er ook echt.”

Ze is een bekend gezicht bij het MST in Tilburg. Op donderdagochtend draait ze een spreekuur en ’s middags is Monique te vinden in de creatieve huiskamer, waar iedereen vrij mag aansluiten. Vrijdag? Dan kookt ze meestal mee én is ze er weer voor de mensen. „Ik ben creatief én culinair – dat zit in mij.”

Howie the Harp

Twee jaar geleden begon Monique aan de opleiding tot ervaringsdeskundige via ‘Howie the Harp’ – een traject voor mensen die hun eigen levenservaring willen inzetten om anderen te ondersteunen. Dat liep niet vlekkeloos; ze viel even uit, pakte het later weer op en belandde bij het MST op haar huidige stageplek. „Ik liep hier gewoon naar binnen met de vraag of ze een plek voor mij hadden – en ik kon bijna meteen beginnen.” In haar stage kreeg ze alle ruimte: de eerste maanden puur observeren, daarna kiezen wat bij haar past. „Ik mocht hier vrij zijn. Dat vertrouwen voelde ik.”

Monique had in het verleden te maken met mishandeling en seksueel geweld. „Ik heb dat volledig verwerkt. Ik ben hersteld. Nu wil ik anderen helpen. Want er rust nog steeds een taboe op.” Ze heeft geleerd dat haar verleden haar niet langer kapotmaakt. „Soms raakt het me nog maar het is niet meer overweldigend. Ik kan het ‘handelen’.”

Gelijkwaardigheid als gids

Naast haar ervaringsdeskundigheid is ze ook Reiki-master en masseur. „Veel vrouwen voelen zich niet meer veilig in hun lichaam na traumatische ervaringen. Reiki kan helpen, ook omdat je in het begin iemand niet hoeft aan te raken.” Ze is spiritueel, maar geaard. „Ik ben geen zwever. Ik wil alles zelf ervaren, voelen, onderzoeken. En ik ben niet uit op bekering – ik zeg altijd: jij moet zelf voelen of het voor jou werkt.”

Van delen naar dienen

In het spreekuur komen uiteenlopende mensen langs. „Ik zie soms mensen die willen helpen, spullen komen brengen”, zegt ze. Vaker ziet ze dak- of thuislozen, vluchtelingen, mensen met niets. „Dat raakt me. Vaak lopen ze vast op instanties. Pas heb ik voor een aantal mensen uitgezocht hoe ze via een pro-deo advocaat in Tilburg geholpen konden worden. Die gaan dan blij weg. Dat gaf me echt voldoening.” Maar er zijn ook zware momenten. Zoals een wanhopige suïcidale man. „Dat grijpt me aan. Maar ik ben geen therapeut. Ik sta naast mensen, ik luister, ik praat. Daarna heb ik mijn collega’s erbij gehaald. Die zijn ermee verder gegaan.”

Herstel en hoop

Monique neemt haar werk niet mee naar huis. „Ik praat er thuis wel eens over, maar ik blijf er niet in hangen. Mensen moeten ook geholpen willen worden. En dat herken ik, want ik dacht vroeger ook vaak: ‘Het gaat wel goed’. Maar rond mijn veertigste kwam de terugslag. Toen besefte ik dat het eigenlijk helemaal niet goed ging.” Die ervaring maakt dat ze nu kracht kan bieden aan anderen. „Ik wil een punt van hoop zijn voor mensen die nog midden in hun herstelproces zitten. Dat ze zien: het is heftig geweest, maar je kunt eruit komen. Dáár doe ik het voor.”

Je wordt hier gezien!

Youri van den Hurck

Youri (22) weet hoe het voelt om vast te lopen. Maar ook hoe het is om opnieuw te beginnen. Bij MST vindt hij een plek waar mensen elkaar écht zien.

Wanneer Youri (22) de deur van de ontmoetingsruimte van MST voor het eerst openduwt, wordt hij enigszins overvallen door de drukte. Toch verandert die eerste indruk al binnen enkele seconden. „Ik had gelijk het gevoel van: ik kan hier mezelf zijn. We zijn hier allemaal hetzelfde. Iedereen heeft hier zijn eigen rugzakje, maar dat is oké."

Inmiddels loopt Youri alweer acht weken stage bij MST, onderdeel van zijn opleiding tot ervaringsdeskundige bij 'Howie the Harp' in Tilburg. Een opleiding die nauw aansluit bij zijn persoonlijke geschiedenis. „Ik heb een best moeilijke jeugd gehad," zegt hij open. „Ik ben op mijn 12e, 13e begonnen met blowen… uiteindelijk drie traumatische ervaringen meegemaakt… en ben toen het verkeerde pad opgegaan." Via 'Yes We Can Clinics' en intensieve traumatherapie vond hij langzaam de weg omhoog. Nu zet hij zijn ervaringen in om anderen te helpen.

Van Oisterwijk naar Tilburg

Youri groeide op in Oisterwijk. Maar daar voelde hij zich niet altijd op zijn plek. „Er wordt daar toch wel een beetje neergekeken op 'überhaupt hulp vragen'…" zegt hij. Tilburg ervoer hij direct anders. „Het is een plek waar je lekker jezelf kan zijn… waar niet iedereen druk bezig is met wat jij doet." Juist die anonimiteit geeft hem rust. MST past wat hem betreft perfect in dat stadsplaatje. „Hier zijn mensen niet bang om hun handen vies te maken en elkaar bij te staan," legt hij uit.

Verbinding maken – één kop koffie tegelijk

Tijdens zijn stage richt Youri zich vooral op contact maken. Soms letterlijk door simpelweg ergens aan te schuiven. „Ga maar eens een kop koffie pakken en sluit maar eens ergens aan tafel aan," kreeg hij als opdracht. Het bleek een manier van werken die hem uitstekend ligt. „Eén van mijn kwaliteiten is dat ik best wel makkelijk kan aansluiten met iedereen… ik ben heel benieuwd naar de verhalen die daar allemaal te horen zijn."

Het zijn vaak de kleine momenten die indruk maken. Zoals het gesprek met een man die net zijn uitkering had ontvangen en op zoek was naar een eigen plek. „Ik vertelde hem dat hij trots op zichzelf mocht zijn…" Maar toen de man somber werd, schakelde Youri soepel over. „Toen ben ik begonnen over voetbal… en hij bloeide weer op." Een paar dagen later stond Youri daadwerkelijk langs de lijn, als toeschouwer bij het voetbaltoernooi van de beste man. „Hij was verbaasd dat ik er was… dat deed hem echt iets."

Lief voor elkaar

De laatste week was zwaar, ook door privéomstandigheden. Iemand uit zijn nabije kring overleed plotseling. Het maakt dat Youri nóg duidelijker weet wat hij anderen wil meegeven. „We moeten het samen doen. Vraag een keer écht hoe het met iemand gaat." Want achter elke façade schuilt een verhaal. „Heel veel mensen vechten met een eenzaam gevecht…"

Groeien door te geven

Youri leert elke dag bij MST. Over anderen, maar ook over zichzelf. „Het is echt niet dat ik de mensen alleen maar wat bijbreng; ik leer net zoveel van hen." En zijn toekomst? Hij droomt van werken met jongeren met verslavings- of gedragsproblemen. Maar haast heeft hij niet. „Ik probeer het van dag tot dag te bekijken… en te doen wat mijn hart zegt."

Een spin in het web, die sociaal goud waard is

Leteyonas Gebremedhin

Twee jaar geleden kwam Leteyonas Gebremedhin voor het eerst binnen bij MST in Tilburg. Ze begon met koffie en thee zetten in de huiskamer, verzorgde een Eritrese maaltijd voor 25 personen en een uitgebreide Eritrese koffieceremonie. Nu volgt ze computerles, naailes en taalles. Zo leert zij Nederlands in de praktijk.

Leteyonas Gebremedhin is een Eritrese vrouw (56), die sinds vier jaar in Nederland woont. Ze volgt computerles, naailes en taalles bij het MST in Tilburg. Zo leert zij Nederlands in de praktijk. „Ze heeft een groot netwerk", vertelt een van haar docenten. „Leteyonas betrekt mensen erbij. Ze is de spin in het web, ze is sociaal goud waard."

Ruim twee jaar geleden kwam Leteyonas voor vrijwilligerswerk naar het MST. Ze begon met koffie en thee zetten in de huiskamer. Daarna verzorgde ze tijdens een Eritrese avond bij het MST een maaltijd voor 25 mensen en een uitgebreide Eritrese koffieceremonie. Ze was toen nog bezig met inburgeren. Inmiddels heeft ze de Zelfredzaamheidsroute inburgering afgerond. Deze route is een intensief traject voor inburgeraars die moeite hebben met het leren van een nieuwe taal. Het gaat veelal om mensen die in hun land van herkomst weinig of geen scholing hebben gehad. Zij leren hun weg vinden in de Nederlandse maatschappij. Dat geldt ook voor Leteyonas. Zij vindt dat ze Nederlands moet leren, omdat ze hier woont, maar het is moeilijk. In Eritrea heeft ze nooit op school gezeten. De Nederlandse samenleving is ingewikkeld. „Ik krijg veel brieven en papieren, die ik vaak niet snap." Gelukkig krijgt ze vanuit MST ondersteuning met officiële brieven en communicatie naar de belastingdienst, de gemeente of de woningbouwvereniging.

Leteyonas heeft vijf kinderen, drie dochters en twee zonen. Ze woont samen met een dochter en kleinkinderen. De rest van de familie is verspreid over de wereld. Ze wonen in Amerika, Canada, Zwitserland en Israël. Ze maakt zich veel zorgen om de situatie in Eritrea, waar haar man en andere familieleden nog wonen. Haar man is ziek en contacthouden met elkaar is moeilijk, soms onmogelijk. Dit maakt haar verdrietig.

Leteyonas volgt computerles, naailes en taalles. Bij de computerles leert zij woorden schrijven en lezen en de computer te gebruiken. Bij de naailessen leert zij kleding maken en repareren, maar oefent zij ook Nederlands luister- en spreekvaardigheid. De taalles wordt bezocht door een groepje van voornamelijk Eritrese dames. Leteyonas is belangrijk voor de groep. Zij zorgt ervoor dat veel vrouwen deelnemen aan de les. Zij brengt andere Eritrese vrouwen mee en als iemand ziek is of een tijdje niet komt dan legt zij contact.

Binnenkort start Leteyonas met fietslessen. Dat is spannend, want ze heeft nog nooit op een fiets gezeten en kent de Nederlandse verkeersregels niet. Ze wil heel graag leren fietsen: „Fietsen is goedkoop en gaat veel sneller dan de bus."

Leteyonas wil er zijn voor anderen, ze wil mensen blij maken. Voor het MST is zij een bijzonder waardevolle contactpersoon naar de Eritrese gemeenschap. Voor de docent spreekvaardigheid is ze een sleutelfiguur die verbindingen legt. „Leteyonas heeft een groot netwerk, zij stimuleert vrouwen om deel te nemen aan de taallessen. Zij bereikt mensen die wij anders niet bereiken."

Thuis in Tilburg

Patrycja Halfar

Zo'n elf jaar geleden kwam Patrycja Halfar vanuit Polen naar Tilburg. Het multiculturele karakter en de ontwikkelingsmogelijkheden gaven haar de ruimte om haar dromen waar te maken. Ze vond haar weg naar het MST. Wat begon als een taalschool, groeide uit tot een centrum van sociale ontmoetingen, creativiteit en persoonlijke ontwikkeling.

Zo'n drieëntwintig jaar geleden komt Patrycja Halfar voor het eerst in Nederland. In de beginjaren vooral als seizoenarbeider. Een periode van veel reizen tussen Nederland en Polen. Voordat ze zich definitief in Tilburg vestigt, woont en werkt ze in meer dan dertig verschillende plaatsen in Nederland. Nu lijkt ze eindelijk haar thuis te hebben gevonden.

Dromen

Als jong meisje in Polen had Patrycja grote dromen. „Ik wilde de wereld ontdekken, andere culturen leren kennen, mensen ontmoeten. Maar de mogelijkheden waren beperkt. Als 19-jarige biologiestudent, geboren in de Poolse babyboom van 1983, kon ik in mijn thuisland geen werk vinden. Ik besloot mijn studie tijdelijk op te geven en het avontuur op te zoeken. Een uitzendbureau hielp me aan werk en woonruimte in Nederland."

Thuis

Via een vriend kwam ze uiteindelijk in Tilburg terecht, een keuze die haar leven zou veranderen. „Tilburg is misschien niet de mooiste stad van het land, maar wél de plek waar ik me eindelijk thuis voel." Terwijl Patrycja haar verhaal doet, in de hoek van de immens hoge bibliotheek van Tilburg, spartelt Sammy-fotograaf Karin om uit een zitzak te komen. Patrycja staat achteloos op en hijst haar uit de zitzak, terwijl ze ondertussen haar verhaal vervolgt. Het tekent haar sociale karakter. In Tilburg heeft ze dan ook snel en veel vrienden gemaakt. Het multiculturele karakter en de ontwikkelingsmogelijkheden gaven haar de ruimte om haar dromen waar te maken. Wat haar het meest raakt in Nederland, en in Tilburg in het bijzonder, is de openheid en tolerantie van de mensen. Het simpele feit dat men elkaar begroet op straat, zelfs als men elkaar niet kent, vindt ze mooi.

Paddenstoelen

Tóch zijn er natuurlijk ook dingen die ze mist. „Restaurants die om tien uur 's ochtends open zijn, waar je eenvoudig en betaalbaar kunt eten." Maar bovenal mist ze de Poolse bossen, waar ze naar hartenlust paddenstoelen en kruiden kan plukken. Toch is de heimwee naar Polen grotendeels over. Dit jaar overleed haar oma en vorig jaar haar beste vriend, die in Polen woonde. „Daarom ga ik zelden nog naar Polen." Daarbij heeft ze in Nederland niet alleen een verloofde gevonden, maar ook een hele nieuwe familie.

MST

Het MST speelt een belangrijke rol in haar leven. Het is de plek die ze leerde kennen toen ze elf jaar geleden naar Tilburg kwam. Wat voor haar begon als een taalschool, groeide uit tot een centrum van sociale ontmoetingen, creativiteit en persoonlijke ontwikkeling. Hier volgt ze Nederlandse les, geeft ze samen met een vriend kooklessen en trad ze meerdere keren op tijdens feestelijke bijeenkomsten met zang en theater.

Verbinding

Voor Patrycja draait het leven om verbinding: samen leren, samen koken, samen lachen. Ze haalt energie uit het contact met mensen en het delen van kennis. Zo is ze actief voor Groeituin 013, waar ze elke week kookt, en af en toe workshops geeft. „Mijn droom is om anderen bewust te maken van het belang van de natuur en hen te inspireren om goedkoop en gezond te koken." Met haar achtergrond in biologie en haar passie voor mycologie (zwammenleer), hoopt ze ooit deze kennis professioneel in te zetten.

Tot slot moet er nog een foto genomen worden. Natúúrlijk met die mooie tas mét paddenstoel-print op de voorgrond!

MST
mensen in beeld houden

MST | mensen in beeld houden
Gasthuisring 54a
5041 DT Tilburg
013-5800855
receptie@rooihart.nl
www.msttilburg.nl
IBAN: NL70 RABO 0112 0902 49
KVK: 41098151
RSIN: 800816250

Redactie:
Bic Driessen
Merel van Rozendaal

Fotografie:
Jan Nieuwstad